

Dostum

– Ümit Seyhan · 22 Ocak 2015

Yangın yeri gönül ,suya meyletmez
Tutuşmak içinse ,çıra gerekmez
Savrulur da her an, rüzgar hissetmez
Söyle şimdi dosttum, külüm nerededir

Ziya düşer cana, perde kar etmez
Avare yolcuyu, kervan beklemez
Sözüm güzel amma ,değer arz etmez
Söyle şimdi dostum, kusur kimdedir

Zayi olur vakit,sepette durmaz
Kevgir gibi bu can,zamanı tutmaz
Gitgide eksilir, üstüne konmaz
Söyle şimdi dostum, durak nerededir

Damlayı görmeden, derya bilinmez
Gökler direksizdir,sütun istemez
Nimet olmaz başak, boynunu eğmez
Söyle şimdi dostum, bende ki nedir?

Arz edenin haline ,şahit gerekmez
Özün hası Tek tir ,çokluk bilinmez
Aşk dileyen kıtmir, geri çevrilmez
Söyle şimdi dostum, kapı nerededir

Olmayan bedene, kefen biçilmez
Can erir mum gibi ,ışığı sönmez
Nasıl bir handır ki, gelenler kalmaz
Söyle şimdi dostum, cevap kimdedir

Ümit Seyhan